

her: at der ogsaa er en anden kirkelig Ligning, nemlig en Ligning til Kirkeopvarmning, finder jeg ikke er nogen Indvending; thi det er rimeligt, at ogsaa den sidstnævnte Ligning lægges over paa Menighedsraadene ved første forekommende Lejlighed. Det er dernæst sagt, at Menighedsraadene ikke vilde være i Stand til at foretage en saadan Ligning. Denne Indvending forstaar jeg ikke, thi naar man vælger Mænd og Kvinder ind i Sogneraadene paa Landet, er de formentlig i Stand til at foretage Ligningen; og vælger man de samme Medlemmer, hvad man meget ofte gør, ind i Menighedsraadene, hvorledes skulde de da ikke kunne foretage en langt mindre Ligning, naar Ligningsgrundlaget bliver dem overgivet fra Kommunalbestyrelsen, som det jo gør? Og de er saa meget mere i Stand dertil, som de ved, hvem der er Medlemmer af Folkekirken, hvad Kommunalbestyrelsen ikke altid kan vide. Jeg maa derfor anbefale at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 24. Jeg finder, at det Mindretal, der har stillet det, har det rette Syn paa den Sag.

Derimod kan jeg ikke stemme for Ændringsforslag Nr. 29, stillet af et Flertal, om, at kun en Del af Præsterne skal udnævnes og afskediges af Kongen, nemlig de, som hører til 1ste Lønningsklasse, m. v. Jeg forstaar ikke, hvorfor man ved denne Lejlighed vil dele Præsterne i to Afdelinger, hvoraf den ene i Modsætning til tidligere ikke faar kongelig Udnævnelse. Jeg ser heller ikke, der er nogen rigtig Begrundelse derfor. Jeg kan ikke finde, at Præsterne uden videre kan sammenlignes med andre Tjenestemænd paa dette Omraade. Thi for at blive Præst maa man have Ordination, og for at faa Ordination maa man søge Kongens Tilladelse og Bevilling. Og det er dog lidt besynderligt, at man først skal søge hos Kongen om saadan Bevilling, men derefter, naar man har faaet Tilladelsen og er blevet ordineret, ikke skal have kongelig Udnævnelse. Endnu mere mærkeligt synes det mig, at Kirkeministeren kan komme i det Tilfælde, at han ifølge Menighedsraadsloven skal indstille en Mand til kongelig Udnævnelse, nemlig en saadan, som har faaet enstemmig Indstilling fra Menighedsraadet til vedkommende Embede, selv om det drejer sig om et 3die eller 2den Klasses Embede. Der staar nemlig i Menighedsraadslovens § 29, at i et saadan Tilfælde skal Kirkeministeren indstille den vedkommende til kongelig Udnævnelse. Nu ved jeg ikke,

hvordan Kirkeministeren vil bære sig ad, naar den af Flertallet foreslaaede Bestemmelse om, at det kun er Præster af 1ste Lønningsklasse, der kan faa kongelig Udnævnelse, vedtages, og Ministeren maaske saa 8 Dage efter møder en enstemmig Indstilling fra et Menighedsraad og ser i sin Menighedsraadslov, at han skal indstille den vedkommende til kongelig Udnævnelse, skønt Rigsdagen har vedtaget, at han ikke kan faa kongelig Udnævnelse. I alt Fald synes jeg ikke, det stemmer godt sammen, og derfor kan jeg ikke finde, at der er nogen rigtig god Mening i at stemme for dette Ændringsforslag af Flertallet. Det er vist bedst at lade det falde ud, saa kan man senere spekulere over, om man ved en anden Lov vil indføre en anden Udnævnelsesmaade for Præsterne.

N. Johan Laursen: Den højtærede Kirkeminister mente, at jeg ikke havde anbefalet det Ændringsforslag, jeg var med til at stille. Men det tager han fejl i, thi jeg betragter en Købstad, hvor der finder en samlet Afløsning Sted, som en Helhed, og jeg har hele Tiden udtalt mig for, at der ikke skulde ydes Betaling for kirkelige Handlinger, udførte paa Stedet, saa det finder vi nok ud af. Men jeg finder i den højtærede Ministers Udtalelse en Tilnærmelse, som jeg gerne vil acceptere. Det, jeg anker over i Flertallets Forslag under Nr. 21, er, at det skal forbydes Præster og Kirkebetjente at tage mod Vederlag for kirkelige Handlinger, som slet ikke vedkommer den paagældende Præst; jeg frygter for, at Bestemmelsen skal fortolkes paa en saadan Maade, at det let kan kaste Mistanke over paa Præsterne for, at de tager imod noget, som de er uberettigede til at tage imod. Vi maa vogte os for at lade en saadan Mistanke komme frem. Jeg tror, vi gør rigtigt i at vedtage Ændringsforslaget til § 36 i Mindretallets Form; maaske kan der saa mellem anden og tredje Behandling finde en Forhandling Sted i Udvalget. Forskellen i Opfattelsen er ikke større, end at der er en Mulighed for at komme til Enighed; og det vilde jo sikre Lovforslaget en let Gang gennem det andet Ting, hvis vi her opnaar Enighed, medens der i modsat Fald kan fremkomme Vanskeligheder.

Kirkeministeren (Povlsen): Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), at jeg tror ikke, der kommer de Vanskeligheder, som det ærede